



ความรู้ ความเข้าใจ และความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

HCU Staff's Knowledge, Understanding and Expectations Toward The ASEAN Economic Community (AEC)

สาโรช สารชาติ

นักศึกษานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

รุ่งฤดี รัตนวิไล

อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทคัดย่อ

การศึกษา ความรู้ ความเข้าใจ และความคาดหวังของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป ระดับความรู้ ความเข้าใจ และความคาดหวังเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรแบบวัดผลครั้งเดียว (One – Short Case Study) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามกับประชากร คือ เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในระดับต่ำกว่าหัวหน้าแผนกทั้งหมด 321 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เนื่องจากการแจกแจงข้อมูลของ กลุ่มตัวอย่างมีการตอบแบบสอบถามของประชากรที่มีการแจกแจงแบบไม่ปกติ ดังนั้นจึงใช้สถิติ แบบไม่ใช้พารามิเตอร์ (Non Parametric Statistic) ในการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งสถิติที่เลือกใช้คือ ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Tests) กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05



ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ส่วนใหญ่สมรสแล้ว การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สังกัดหน่วยงานกอง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท และอายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป

ด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี

ด้านความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

การทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษา ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอายุการทำงาน มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ตอบแบบสอบถาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส และหน่วยงานที่สังกัด ไม่มีผล ต่อความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษา และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส อายุการทำงาน และหน่วยงานที่สังกัด ไม่มีผล ต่อความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

และลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษา มีผลต่อความคาดหวังของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน หน่วยงานที่สังกัด และอายุการทำงาน ไม่มีผลต่อความคาดหวังของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คำสำคัญ: ความรู้ ความเข้าใจ ความคาดหวัง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน



Abstract

The objective of this study was to study the level of knowledge, understanding and expectations of the (Huachiew Chalermprakiet University) HCU staff on ASEAN Economic Community (AEC). This study was a Survey Research that collected data from a population using a single measurement (One - Short Case Study). The population was 321 HCU staffs. Questionnaires were used as the instrument for data collection. The data were analyzed by using descriptive statistics; frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypothesis was tested by using inferential statistics. Since the distribution of the data was not a normal distribution, therefore, non-parametric statistics, Chi-Square Test, was used to test the hypothesis. The level of significance was set at $\alpha = 0.05$.

The results showed that the population; female and males were approximately as the same amount. The range of age was 31-35 years old while the marriage status; single and married were approximately similar number. The education level of the population was mostly at Bachelor Degree and working for HCU Department for at least 10 year long. The average income was 10,001 to 20,000 Bath monthly.

The level of knowledge about the AEC of the respondents on average was moderate and the level of understanding the AEC by most of the respondents was good. The hypothesis test showed that the personal factor in the level of education, level of income and working period significantly affected the knowledge of the AEC at $\alpha = 0.05$ while the other factors did not show significantly effect.

The level of education and level of income significantly affected the understanding of the AEC at $\alpha = 0.05$ while the other factors did not show significantly effect. Level of education significantly affected the expectation of HCU staff from the AEC at $\alpha = 0.05$ while the other factors did not show significantly effect.

Keyword: knowledge, understanding, expectations, ASEAN Economic Community (AEC)



บทนำ

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC (ASEAN Economic Community) ในปี พ.ศ. 2558 จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญหลายประการ ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ จะรวมตัวกัน เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว ซึ่งมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี และ ให้ความสำคัญต่อประเด็นด้านนโยบายที่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน โดยการพัฒนาการดำเนินการด้านต่างๆ เช่น การพัฒนาและเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุนและลดต้นทุนในการทำธุรกรรมทางการค้าในอาเซียนด้วย บรรยากาศการค้าและการลงทุนเสรีมากขึ้น จากการลด/เลิกข้อจำกัด กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคทางการค้า นักลงทุน หรือนักวิชาการวิชาชีพสามารถเข้าไปจัดตั้งธุรกิจหรือไปให้บริการในกลุ่มประเทศอาเซียนง่ายขึ้น ทำให้ธุรกิจขนาดกลางและเล็ก (SME) ได้รับความสำคัญเพิ่มขึ้น (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ : 2550)

ประเทศไทยในฐานะสมาชิกของอาเซียนจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมและเร่งปรับตัว ในหลาย ภาคส่วน ตั้งแต่ผู้ประกอบการ อาจถูกสินค้าและบริการของประเทศอาเซียนอื่นที่มีความหลากหลาย หรือ มีคุณภาพดีกว่า หรือราคาถูกกว่า เข้ามาแข่งขันหรือแย่งตลาดไป จึงจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงประสิทธิภาพและคุณภาพการผลิต เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจด้านการเกษตร สินค้าเกษตรจากประเทศอาเซียนอื่นที่มีความได้เปรียบด้านราคาและคุณภาพอาจเข้ามาแข่งขันและแย่งตลาด ประเทศไทยจึงควรเร่งปรับตัว ในการปรับปรุงประสิทธิภาพและคุณภาพผลผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรของตน ในส่วนผู้บริโภคมีความเป็นไปได้ที่จะต้องเผชิญกับสินค้าและบริการที่ไม่ได้มาตรฐานจากประเทศอาเซียน มากขึ้นและในส่วนของบุคลากรวิชาชีพและบุคลากรด้านการศึกษาอาจถูกแย่งงานจากบุคลากรของประเทศอาเซียนอื่น รวมทั้งสถาบันการศึกษาเอง หากไม่มีการเตรียมความพร้อมและพัฒนาการเรียนรู้ การเรียนการสอน และหลักสูตรด้านต่างๆอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาศักยภาพของตนให้เข้มแข็งจนสามารถแข่งขัน กับประเทศอื่นได้แล้ว ก็อาจจะถูกสถาบันการศึกษาที่มีความพร้อมและศักยภาพมากกว่าแย่งส่วนแบ่งนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อ ในประเทศไทยไปได้

จากข้อมูลที่กำลังมาข้างหน้าจะเห็นได้ว่าการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีผลกระทบ ต่อประเทศไทยในหลายด้าน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยยุคใหม่ของ ไทยอีกมหาวิทยาลัยหนึ่ง ซึ่งมีอัตลักษณ์ด้านจีน เน้นศึกษาภาษา วัฒนธรรม และเศรษฐกิจของจีน จึงจำเป็นต้องมีการปรับแผนงานและ กลยุทธ์ รวมถึงบุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องศึกษาและ



ปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษา วัฒนธรรม และเศรษฐกิจของ ประเทศสมาชิกอเชียเซีย เพื่อพร้อมรับกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ที่ ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อประสานงานกับนักศึกษาและชาวต่างชาติ เพื่อ รองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และพัฒนามหาวิทยาลัยให้บรรลุเป้าหมายตามพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ว่า ”จงทำมหาวิทยาลัยนี้ให้ดี” (อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์ , 2556 : 182) ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคาดหวังของ เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อเตรียม ความพร้อมในการพัฒนามหาวิทยาลัยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 นี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และความคาดหวังของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ขอบเขตของงานวิจัย

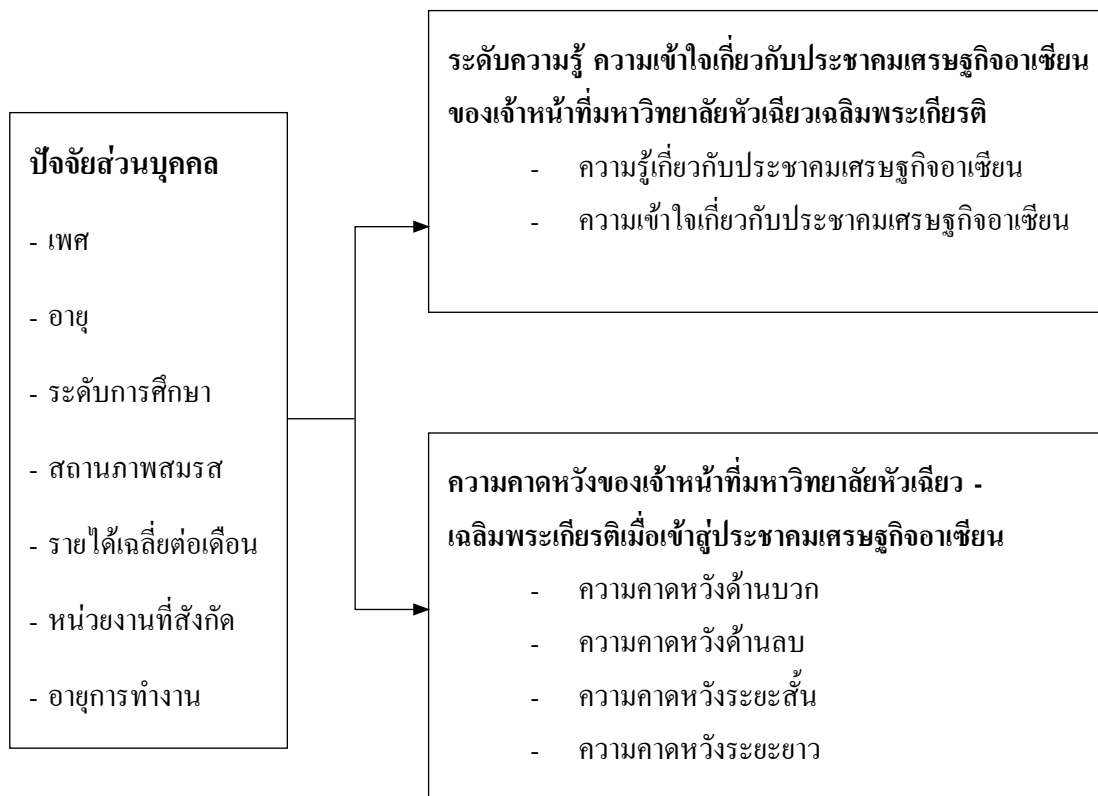
ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มประชากรคือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในระดับต่ำ กว่าหัวหน้าแผนก จำนวนทั้งหมด 321 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 มีนาคม 2555) โดยมี เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยมีระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือน มิถุนายน ถึง เดือนตุลาคม 2555

สมมติฐานในการวิจัย

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อความรู้ ความเข้าใจ และความคาดหวังของ เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่แตกต่างกัน



กรอบแนวคิดในการวิจัย



วิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรแบบวัดผล ครั้งเดียว (One – Short Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแจกแบบสอบถามกับประชากรทั้งหมด 321 คน ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้สร้างขึ้นมาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ อายุงาน และหน่วยงานที่สังกัด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ ส่วนที่ 2 เป็นคำถามวัดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ลักษณะเป็นแบบสอบถาม ชนิดถูกผิด ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคาดหวังของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert's Scale)



ส่วนที่ 4 เป็นความคิดเห็น ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เนื่องจากการ แจกแจงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างมีการตอบแบบสอบถามของประชากรที่มีการแจกแจงแบบไม่ปกติ ดังนั้นจึงใช้สถิติแบบไม่ใช้พารามิเตอร์ (Non Parametric Statistic) ในการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งสถิติที่เลือกใช้คือ ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Tests) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.9 มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี คิดเป็น ร้อยละ 33.3 สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 52.7 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.3 สังกัดหน่วยงานกอง คิดเป็นร้อยละ 38.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.5 อายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.8

ข้อมูลระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ระดับความรู้	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ
มีความรู้ระดับต่ำ (ระดับคะแนนร้อยละ 0-49.99)	48	28.7
มีความรู้ระดับปานกลาง (ระดับคะแนนร้อยละ 50-79.99)	70	41.9
มีความรู้ระดับดี (ระดับคะแนนร้อยละ 80-100)	49	29.3
รวม	167	100.0

ร้อยละ 64 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 167 คน มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ใน 22 ประเด็น จากทั้งหมด 25 ประเด็น ระดับความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเฉลี่ยส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.9 รองลงมาได้แก่ระดับดี และระดับต่ำ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 29.3 และ 28.7 ตามลำดับ



จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ระดับความเข้าใจ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ
มีความเข้าใจระดับต่ำ (ระดับคะแนนร้อยละ 0-49.99)	4	2.4
มีความเข้าใจระดับปานกลาง (ระดับคะแนนร้อยละ 50-79.99)	46	27.5
มีความเข้าใจระดับดี (ระดับคะแนนร้อยละ 80-100)	117	70.1
รวม	167	100.0

ร้อยละ 83.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 167 คน มีความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในทุกประเด็น โดยระดับความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ยส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 70.1 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.5

ข้อมูลระดับความคาดหวังเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคาดหวังด้านบวกเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ตอบแบบสอบถาม มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีผลให้จำนวนนักศึกษาที่มาสมัครเรียนที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเพิ่มขึ้น, การทำงานในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติมีความมั่นคงมากขึ้น และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีผลทำให้รายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.42, 3.36 และ 3.29 ตามลำดับ

สำหรับความคาดหวังด้านลบ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคาดหวังมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีผลต่อภาระงานในตำแหน่งงานเพิ่มมากขึ้น รองลงมาได้แก่ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีผลต่อการโยกย้ายตำแหน่งงานในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติมากขึ้น และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้สวัสดิการลดลง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.48, 3.28 และ 3.26 ตามลำดับ

ความคาดหวังระยะสั้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคาดหวังมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ มหาวิทยาลัยควรจัดโครงการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน เช่น มีการจัดอบรมภาษาให้มากขึ้น รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยควรมีการปรับปรุงสถานที่และห้องเรียนเพื่อรองรับนักศึกษาต่างชาติจากประเทศในอาเซียน และควรมีการปรับปรุงระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์



ในการทำงานของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเพื่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.20, 4.13 และ 4.05 ตามลำดับ

ส่วนความคาดหวังระยะยาว ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคาดหวังมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจะเป็นที่รู้จักในอาเซียนมากขึ้น และมหาวิทยาลัยจะมีนักศึกษาต่างชาติ ในอาเซียนเข้ามาเรียนมากขึ้น รองลงมาได้แก่นักศึกษาที่จบจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติมี ความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และบุคลากรของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม พระเกียรติมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ดีและสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ดีขึ้นหลังจากเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.82, 3.75 และ 3.55 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังของเจ้าหน้าที่เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความคาดหวัง			
	ด้านบวก (sig.)	ด้านลบ (sig.)	ระยะสั้น (sig.)	ระยะยาว (sig.)
เพศ	.813	.009**	.001**	.034*
อายุ	.026*	.012*	.180	.065
การศึกษา	.007**	.000**	.072	.780
สถานภาพสมรส	.973	.663	.981	.215
รายได้เฉลี่ย/เดือน	.001**	.000**	.212	.514
หน่วยงาน	.024*	.001**	.572	.627
อายุการทำงาน	.015*	.000**	.061	.348

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05



สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับ
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับ
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของ
เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

การสรุปผล

1. ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษา ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอายุ
การทำงาน มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียว
เฉลิมพระเกียรติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส และ
หน่วยงานที่สังกัด ไม่มีผลต่อความรู้ของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับ
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียว
เฉลิมพระเกียรติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส อายุ
การทำงาน และหน่วยงานที่สังกัดไม่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ
เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

3. ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษา มีผลต่อความคาดหวังของเจ้าหน้าที่
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน หน่วยงานที่สังกัด
และอายุการทำงาน ไม่มีผลต่อความคาดหวังของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ
เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติแตกต่างกัน พบว่า ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลในด้าน
ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอายุการทำงาน มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับประชาคม



เศรษฐกิจอาเซียนของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เนื่องจากความรู้ดังกล่าวค่อนข้างใหม่ในสังคมไทย ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูง และมีอายุการทำงานมาก หรือทำงานที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ย่อมได้เปรียบในการรับรู้ข้อมูลที่มากกว่า และบุคคลเหล่านั้นย่อมมีความรู้และ ประสบการณ์ในการคิดวิเคราะห์ และคาดการณ์ได้ดีกว่า จึงทำให้มองเห็นความสำคัญและเตรียมความพร้อมโดยศึกษาหาความรู้ในเรื่องนี้มากกว่านั่นเอง ผลการศึกษาดังกล่าวนี้นี้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของจารูวรรณ เลขนาวัน (2553) ในเรื่องการแพร่กระจายนวัตกรรมเทคโนโลยีเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ยุคที่ 3 (3G) บนโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สรุปว่า ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อการรับรู้นวัตกรรมใหม่ของผู้บริโภค ซึ่งเปรียบเหมือนกับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เป็นเรื่องใหม่ในสังคมไทยเช่นกัน

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติแตกต่างกัน จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษา และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เนื่องจากความเข้าใจดังกล่าวเป็นเรื่องที่สืบเนื่องมาจากความรู้ ในสมมติฐานที่ 1 ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูง ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้นั้นมีความรู้ ประสบการณ์ในการคิดวิเคราะห์ได้ดีกว่า จึงทำให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากกว่านั่นเอง ผลการศึกษาดังกล่าวนี้นี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาบบุญ พิชัยพันธ์ (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความคาดหวัง ความรู้ และความคิดเห็นที่มีต่อการเผยแพร่ข่าวสารและการให้บริการของบริษัท ทางด่วนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ของผู้ใช้ทางพิเศษในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา และรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารประชาสัมพันธ์บริษัท ทางด่วนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) แตกต่างกัน ซึ่งเปรียบได้กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เป็นเรื่องใหม่ และ ยังมีผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจไม่มากนัก

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษา มีผลต่อความคาดหวังของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เนื่องจากความคาดหวังดังกล่าว ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่สูงมากและมีความรู้ในเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่มากพอ อาจยังไม่เข้าใจ



ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และไม่สามารถนำความรู้ มาวิเคราะห์ คาดการณ์ รวมถึงความคาดหวัง เรื่องในอนาคตได้ดังก่อน แต่ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง ย่อมจะมีความรู้ ประสบการณ์ในการคิด วิเคราะห์ได้ดีกว่า จึงทำให้มีความคาดหวังในเรื่องนี้มากกว่านั่นเอง ผลการศึกษาดังกล่าวนี้นี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพรรณ แก้วเหลือง และ ดร.รุ่งนภา ตั้งจิตรเจริญกุล (2550) ได้ศึกษา ความคาดหวังของบุคลากรทางการศึกษาต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาระดับปฐมวัย อำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น พบว่า บุคลากรทางการศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าลักษณะปัจจัย ส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษา มีผลต่อความคาดหวังของบุคลากรทางการศึกษาเมื่อเข้าสู่ สถานการณ์ใหม่ที่ใกล้จะมาถึงและที่มีผลกระทบกับตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับผลการศึกษา

1. จากผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีระดับการศึกษาที่สูงจะมีความ ความรู้ ความเข้าใจ และ ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากกว่า ดังนั้นมหาวิทยาลัย ควรสนับสนุนทุนการศึกษาสำหรับเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น
 2. มหาวิทยาลัยควรมีการจัดอบรมการใช้ทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง และรณรงค์ การใช้ภาษาอังกฤษระหว่างหน่วยงาน อาจารย์และนักศึกษาต่างชาติให้มากขึ้น
 3. มหาวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์ความรู้ ความเข้าใจ และความสำคัญของการเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มากขึ้น เพื่อกระตุ้นบุคลากรให้มีการเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับการเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังจะมาถึงนี้
- ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัย ห้วเจียวเฉลิมพระเกียรติเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเป็นช่วงก่อนที่ ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควร ศึกษาในเรื่องผลกระทบ และการปรับตัวของมหาวิทยาลัยและบุคลากร หลังจากการเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อทราบถึงผลกระทบ การปรับตัว การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และ แนวทางในการพัฒนาต่อไป





เอกสารอ้างอิง

- จุฑาทิพย์ คล้ายทับทิม. (2555) **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับประเทศไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- จารุวรรณ เลขนาวิน. (2553) **การแพร่กระจายนวัตกรรมเทคโนโลยีเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ยุคที่ 3 (3G) บนโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร**. ปรินญา นิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- ชลธิรา ต้นประดิษฐ์. (2551) **ความคาดหวังและการรับรู้ของลูกค้าที่มีต่อคุณภาพบริการหลังการขายบริษัทอินแกรม ไมโคร (ประเทศไทย) จำกัด**. สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สาขาการจัดการ) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พัชรวิวรรณ รุ่งเรือง. (2552) **ความรู้และพฤติกรรมการใช้ยาของพนักงานเพื่อใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานด้านห้องพยาบาล แผนกดูแลความปลอดภัยของบริษัทไทยฮอนด้า แมนูแฟคเจอร์ จำกัด**. ปรินญานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- วิชุดา นาคเลื่อน. (2549) **ความคาดหวังในการนำความรู้ไปใช้ของนิสิตปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (สาขารัฐกิจศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อรวรรณ แก้วเหลือง และดร.รุ่งนภา ตั้งจิตรเจริญกุล. (2550) **ความคาดหวังของบุคลากรทางการศึกษาต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับปฐมวัย อำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา) : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต



อาบบุญ พิชัยพันธุ์. (2549) พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความคาดหวัง ความรู้ และความคิดเห็นที่มีต่อการเผยแพร่ข่าวสารและการให้บริการของบริษัท ทางด่วนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ของผู้ใช้ทางพิเศษในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาสื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์. (2556) ชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง. พิมพ์ครั้งที่ 2. สมุทรปราการ : จามจุรีโปรดักส์ จำกัด.